

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 16.02.2000
KOM(2000) 81 lopullinen

KOMISSION KERTOMUS

**sijoittajien korvausjärjestelmästä annetun direktiivin (97/9/EY) 7 artiklan 1 kohdassa
säädetyntä vientikiellon soveltamisesta**

SISÄLLYSLUETTELO

Komission kertomus sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin (97/9/EY) 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn vientikiellon soveltamisesta	3
1. Johdanto	3
2. Suojan voimassaoloon muissa EU:n jäsenvaltioissa sovellettavat yleisperiaatteet.....	4
3. Vientikieltoehto	5
3.1 Perusteluja vientikiellon jatkamisen puolesta ja sitä vastaan.....	5
3.2 Perusteluja vientikiellon säilyttämiselle	7
3.3 Perusteluja vientikiellon poistamiselle	7
4. Päätelmät	9
LIITE	8
1. EU:n jäsenvaltioiden korvausjärjestelmien pääpiirteet	11
1.1 Nykyisten järjestelmien lukumäärä ja laajuus sekä jäsenyys niissä.....	11
1.2 Korvausten määrä ja soveltamisala	12
1.3 Korvausjärjestelmän soveltamiseen liittyvät vaiheet ja menettelyt	12
1.4 Rahoitus ja maksuosuudet.....	13
1.5 Täydennyslauseke.....	13
2. LAINSÄÄDÄNTÖ, JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT, JÄSENET JA TOIMINNAN MUODOT	14
3. SUOJATASOT JA RAHOITUSOSUUDET	25

KOMISSION KERTOMUS

sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin (97/9/EY) 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn vientikiellon soveltamisesta

1. JOHDANTO

Sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY on yksi rahoituspalvelujen yhtenäismarkkinoiden eurooppalaisen viitekehyksen tukipilareista. Direktiivin lähtökohtana on sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun direktiivin 93/22/EY (**sijoituspalveludirektiivi**) 12 artikla. Sijoituspalveludirektiivin tarkoituksena on Euroopan laajuisen toimiluvan tarjoaminen johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneille ja sieltä toimiluvan saaneille sijoituspalveluyrityksille. Tähän tavoitteeseen pyritään toiminnan vakautta koskevilla säännöillä, joita sijoituspalveluyritysten on jatkuvasti noudatettava ja joihin sisältyvillä organisatorisilla määräyksillä sijoituspalveluyrityksiä pyritään estämään käyttämästä sijoittajille kuuluvia rahoitusvälineitä ja varoja. Sijoituspalveludirektiivissä ei kuitenkaan säädetä sijoittajien suojaamisesta tapauksissa, joissa on kyse vilpistä, sääntöjen rikkomisesta tai muista olosuhteista, joissa sijoituspalveluyritys ei kykene korvaamaan sijoittajille näiden menettämiä käteisvaroja ja rahoitusvälineitä. **Tämä yhdenmukainen vähimmäissuojataso luodaan sijoittajien korvausjärjestelmistä annetulla direktiivillä.**

Sijoittajien korvausjärjestelmistä annettu direktiivi tuli voimaan 26. maaliskuuta 1997, ja jäsenvaltioiden on saatettava se voimaan viimeistään 26. syyskuuta 1998. ⁽¹⁾ Etenkin piensijoittajien suojaamiseksi ja luottamuksen säilyttämiseksi rahoitusjärjestelmää kohtaan jäsenvaltioiden on direktiivin mukaisesti perustettava sijoittajien korvausjärjestelmiä, joiden tarkoituksena on suojata sijoittajien saatavat siinä tapauksessa, että sijoituspalveluyritys ei pysty täyttämään velvoitteitaan. Järjestelmään liittyminen on ennakoedellytys sijoituspalveludirektiivin mukaisen toimiluvan saamiselle; jos suojaa ei enää tarjota sijoittajille, yrityksen toimilupa peruutetaan. ⁽²⁾

On huomattava, että sijoittajien korvausjärjestelmistä annettua direktiiviä sovelletaan kaikkiin sijoituspalveluyrityksiin – myös luottolaitoksiin, joilla on oikeus tarjota sijoituspalveluja. Kyseisen direktiivin lähtökohtana on lisäksi ollut talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY. Sillä pyrittiin takaamaan vähimmäissuojataso tallettajille tilanteissa, joissa maksukyvytön luottolaitos joudutaan lakkauttamaan. Talletusten vakuusjärjestelmistä annetussa direktiivissä säädetään kuitenkin tavanomaiseen pankkitoimintaan sisältyvien talletusten suojasta, kun taas luottolaitoksen kanssa harjoitettuun sijoitustoimintaan liittyvät saatavat voidaan kattaa sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin säännösten mukaisesti. ⁽³⁾

¹ Sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin 15 artikla.

² Sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin 5 artiklan 4 kohta.

³ Sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin 2 artiklan 3 kohta.

Tämä kertomus täydentää talletusten vakuusjärjestelmistä annetusta direktiivistä laadittua vastaavia aiheita käsittelevää kertomusta, jonka komissio antoi 22.12.99.

2. SUOJAN VOIMASSAOLOON MUISSA EU:N JÄSENVALTIOISSA SOVELLETTAVAT YLEISPERIAATTEET

Sijoittajien korvausjärjestelmistä annetussa direktiivissä säädetään yleisperiaatteesta, jonka mukaan järjestelmät kattavat myös järjestelmään kuuluvien sijoituspalveluyritysten muihin jäsenvaltioihin perustamien sivuliikkeiden asiakkaina olevat sijoittajat.⁴ Tämä säännös ulottaa vastavuoroisen tunnustamisen yleisen periaatteen koskemaan myös sijoittajien korvausjärjestelmiä. Sijoituspalveluyrityksen pääkonttoriin sovellettavat yrityksen kotijäsenvaltion säännökset ulotetaan siten koskemaan myös yrityksen muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia sivuliikkeitä. Tämän periaatteen lähtökohtana on, että pääkonttori muodostaa sivuliikkeidensä kanssa yhden sisämarkkinoilla toimivan yksikön, joka kuuluu yhden toimiluvan piiriin ja jonka toimintaa valvotaan keskitetysti.

Direktiivissä säädetään kuitenkin kahdesta tärkeästä poikkeuksesta tähän periaatteeseen. Siinä säädetään ensinnäkin, että mahdollisten markkinahäiriöiden välttämiseksi korkeamman tai laajemman suojatason tarjoavan järjestelmän on ainakin siirtymäkauden aikana heikennettävä tarjoamaansa suojaa sellaisissa jäsenvaltioissa sijaitsevissa sivuliikkeissä, joiden korvausjärjestelmät tarjoavat heikomman suojatason. Myös talletusten vakuusjärjestelmistä on annettu vastaava säännös⁵, jota kutsutaan vientikielloksi tai vientikieltoehdoksi.

Toinen poikkeus, jota kutsutaan täydentämisehdoksi ("*topping-up*"), antaa alemman tai kapeamman suojatason takaavaan järjestelmään kuuluvalla sijoituspalveluyritykselle oikeuden liittyä vastaanottavan jäsenvaltion korvausjärjestelmään parantaakseen sellaisissa jäsenvaltioissa sijaitsevien sivuliikkeidensä suojatasoa, joiden korvausjärjestelmät tarjoavat paremman suojatason. Myös talletusten vakuusjärjestelmistä on annettu vastaava säännös⁶.

Molempien ehtojen tarkoituksena on torjua epätasapuolisten kilpailuolosuhteiden syntyminen sijoittajille tarjottavan suojatason takia. Ehtojen välillä on kuitenkin se olennainen ero, että vientikielto heikentää sellaisten sijoittajien suojaa, joille tarjottaisiin muussa tapauksessa parempi suoja, kun taas täydentämistä koskevan ehdon tarkoituksena on suojatason parantaminen (vaikka varsinainen päätös suojatason parantamisesta jää edelleen sijoituspalveluyritykselle itselleen, ja jotkin yritykset saattavat päättää olla liittymättä vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmään).

Vientikielto edustaa merkittävää poikkeusta sijoituspalveluiden yhtenäismarkkinoiden periaatteeseen, sillä se asettaa saman sijoituspalveluyrityksen sijoittajat eriarvoiseen asemaan maksukyvyttömyystapauksissa. Lisäksi arvioidaan, että markkinahäiriöt kestäisivät todennäköisesti vain lyhyen jakson ajan. Vientikielto

⁴ Direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "kunkin jäsenvaltion on varmistettava alueellaan yhden tai useamman sijoittajien korvausjärjestelmän perustaminen ja virallinen tunnustaminen". Direktiivin 7 artiklassa puolestaan säädetään periaatteesta, jonka mukaan "jäsenvaltiossa perustetut ja siellä 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti virallisesti hyväksytyt sijoittajien korvausjärjestelmät kattavat myös sijoituspalveluyritysten muihin jäsenvaltioihin perustamien sivuliikkeiden sijoittajat".

⁵ Talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohta.

⁶ Talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 4 artiklan 2 kohta.

onkin tarkoitettu direktiivissä ainoastaan siirtymäkaudella sovellettavaksi toimenpiteeksi, ja sen voimassaolon on määrä päättyä vuoden 1999 lopussa, elleivät Euroopan parlamentti ja neuvosto päätä jatkaa kiellon voimassaoloa komission ehdotuksesta.

3. VIENTIKIELTOEHTO

Sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin 7 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa säädetään, että komission on laadittava kertomus vientikiellosta ja arvioitava tarvetta jatkaa kiellon soveltamista vuoden 1999 jälkeen. Kyseisen artiklan sanamuoto on seuraava:

"Joulukuun 31 päivään 1999 asti mainitun suojan taso ja laajuus, prosenttiosuus mukaan lukien, eivät saa olla suurempia kuin vastaanottavan jäsenvaltion alueella käytetyn vastaavan korvausjärjestelmän tarjoama enimmäistaso ja -laajuus. Komissio laatii tähän päivämäärään mennessä kertomuksen tämän alakohdan ja edellä tarkoitettun direktiivin 94/19/EY 4 artiklan 1 kohdan (⁷) soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella ja tarkastelee tarvetta jatkaa näiden säännösten soveltamista. Komissio tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen direktiiviksi näiden määräysten voimassaoloajan jatkamisesta."

Kertomuksen laatiminen asetettuun määräpäivään mennessä on erityisen tärkeää, koska kertomuksella voidaan selkiyttää lainsäädäntöä, jota sijoituspalveluyritysten on noudatettava 31. joulukuuta 1999 jälkeen.

Tässä jaksossa keskitytään vientikieltoon ja esitetään viimeaikaiseen kehitykseen perustuvia huomioita kiellon jatkamisen puolesta ja sitä vastaan. Kohdassa 3.1 luetellaan tässä yhteydessä käytetyt tarkasteluperusteet ja kohdissa 3.2 ja 3.3 esitellään ja tutkitaan tarkemmin tärkeimpiä perusteita kiellon säilyttämiselle ja sen poistamiselle.

3.1 Perusteluja vientikiellon jatkamisen puolesta ja sitä vastaan

On aivan ensiksi huomautettava, että sijoittajien korvausjärjestelmistä annettuun direktiiviin sisältyvän vientikiellon sanamuoto perustuu kompromissiratkaisuun, jonka komission ja osa jäsenvaltioista saivat aikaan käydessään keskusteluja talletusten vakuusjärjestelmistä annetusta direktiivistä. (⁸)

⁷ Talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdan sanamuoto on seuraava:

"Turvan taso tai laajuus, mukaan lukien prosenttimäärä, ei saa 31 päivään joulukuuta 1999 asti olla suurempi kuin vastaanottavan jäsenvaltion alueella vastaavan vakuusjärjestelmän tarjoama enimmäistaso ja -laajuus.

Komissio laatii tähän päivämäärään mennessä kertomuksen toisen alakohdan soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella ja tarkastelee tarvetta jatkaa näiden säännösten soveltamista. Komissio tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiiviehdotuksen, jonka tarkoituksena on pidentää säännösten voimassaoloaikaa."

⁸ Tämä ilmenee erittäin selkeästi komission kyseisestä direktiivistä laatimasta kertomuksesta. Erityisesti kertomuksen kohdassa 2.1 korostetaan, että talletusten vakuusjärjestelmistä annettuun direktiiviin sisältyvä ehto perustui kompromissiratkaisuun komission, joidenkin jäsenvaltioiden valtuuskuntien ja oikeudellisen yksikön välillä. Komissio oli haluton hyväksymään vientikieltoa, valtuuskunnat puolestaan pitivät kieltoa erityisen tärkeänä ehtona ja oikeudellinen yksikkö katsoi, että kiello voitaisiin hyväksyä vain tilapäisratkaisuna.

Joidenkin jäsenvaltioiden valtuuskunnat ilmoittivat keskusteluissa olevansa erityisen huolissaan markkinahäiriöistä, joita saattaisi aiheutua siitä, että kotijäsenvaltion luottolaitosten tarjoamaa suojaa korkeamman suojatason tarjoavissa jäsenvaltioissa sijaitsevat luottolaitosten sivuliikkeet saattaisivat tarjota paremman suojan kuin kotijäsenvaltion luottolaitos. Ne pelkäsivät toisin sanoen, että talletussuojatasojen väliset erot johtaisivat talletusten siirtämiseen kotimaisista luottolaitoksista ulkomaisiin laitoksiin. Tästä ei kuitenkaan ollut todisteita, kuten ei myöskään siitä, kuinka uusi talletussuojaa koskeva asetus olisi vaikuttanut tallettajien mieltymyksiin luottolaitosta valittaessa. Vastaavat syyt johtivat joitakin vuosia myöhemmin sijoittajien korvausjärjestelmistä annettuun direktiivin sisältyvän vientikiellon hyväksymiseen.

Näille kahdelle direktiiville on yhteistä se, että niihin sisältyvä **vientikielto on luonteeltaan väliaikainen**, mikä merkitsee kiellon voimassaolon päättymistä, elleivät Euroopan parlamentti ja neuvosto päättä jatkaa sen voimassaoloa komission ehdotuksesta. Tätä näkökohtaa korostettiin yhteisöjen tuomioistuimen 13. toukokuuta 1997 antamassa tuomiossa, joka liittyi talletusten vakuusjärjestelmiin. ⁹⁾ Tuomioistuim hylkäsi Saksan hallituksen ehtoa vastaan nostaman kumoamiskanteen ja totesi erityisesti, että "*aihepiirin monimutkaisuus ja jäsenvaltioissa voimassa olevien lainsäädäntöjen väliset erot huomioon ottaen on kuitenkin todettava, että parlamentilla ja neuvostolla oli valta asteittain toteuttaa tarvittava yhdenmukaistaminen*".

Sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin 7 artiklan 1 kohdan 2 alakohtaa ja talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 3 alakohtaa vertaamalla voidaan tarkastella toista direktiivejä yhdistävää tekijää. Tämä yhtymäkohta liittyy perusteisiin, joita komission olisi noudatettava laatiessaan kertomusta vientikiellosta. Molempien direktiivien mukaisesti kertomukset on laadittava kyseisen ehdon "**soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella**".

Vientikiellon **väliaikaisuutta** koskevan periaatteen ja **kokemukseen perustuvan** päätöksenteon välillä on korvaussuhde. Yleissääntönä on, että mitä kauemmin kieltoa sovelletaan, sitä enemmän kokemusta saadaan sen soveltamisesta. Komission olisikin pyrittävä luomaan tasapaino rahoituspalveluiden yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen tärkeyden ja perussääntöjen riittämättömästä yhdenmukaistamisesta aiheutuvien markkinahäiriöiden välttämisen välille.

Näiden kahden direktiivin keskinäistä vertailua jatkettaessa voidaan havaita, että sijoittajien korvausjärjestelmistä annetussa direktiivissä säädetään kertomuksen laadinnassa **noudatettavasta lisäperusteesta**. Talletusten vakuusjärjestelmistä annetussa direktiivissä säädetään, että kertomus on laadittava lausekkeen "**soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella**", kun taas sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin mukaisesti komission on laadittava kertomus myös "**direktiivin 94/19/EY 4 artiklan 1 kohdan soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella**". ¹⁰⁾

Tämä on erityisen tärkeä yhdysside direktiivien välillä. Vaikka useimmat jäsenvaltiot (14 jäsenvaltiota 15:sta) ovat jo panneet sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun

⁹ Ks. komission kertomus talletusten vakuusjärjestelmistä annetusta direktiivistä.

¹⁰ Talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 4 artiklan 1 kohta koskee nimenomaan talletussuojan vientikieltoa.

direktiivin täytäntöön, direktiivin säännösten käytännön soveltamisesta on saatu vasta vähän kokemusta. Useimmat jäsenvaltiot hyväksyivät täytäntöönpanotoimenpiteet vuoden 1998 loppupuolella tai vuoden 1999 alkupuolella, ja jotkin jäsenvaltiot täydensivät toimenpidekokonaisuutta vuoden 1999 lopulla vielä hallinnollisilla ja hallituksen antamilla määräyksillä. Luottolaitoksilla on sitä vastoin ollut käytettävissään pidempi aika kiellon soveltamisen arvioimiseen, sillä direktiivi 94/19/EY hyväksyttiin 30. toukokuuta 1994 ja jäsenvaltiot panivat sen täytäntöön vuoden 1995 aikana.

Talletusten vakuusjärjestelmistä annettuun direktiivin sisältyvästä vientikiellosta saatu kokemus ja pankkialalla tehty päätös ovatkin avainasemassa komission tehdessä päätöstä sijoittajien korvausjärjestelmistä annetusta direktiivistä.

3.2 Perusteluja vientikiellon säilyttämiselle

Joidenkin jäsenvaltioiden pääperustelu vientikiellon säilyttämisen puolesta oli se, ettei vientikiellon varsinaisesta soveltamisesta ole vielä riittävästi kokemusta. Tämä johtuu siitä, ettei yksikään sellainen luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, jolla on sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa, ole ollut tarkastelujakson aikana kykenemätön suoriutumaan velvollisuuksistaan taloudelliseen tilanteeseensa suoraan liittyvistä syistä.⁽¹¹⁾

Suojatasojen välisistä eroista johtuvien markkinahäiriöiden mahdollisuutta ei voida tänä ajankohtana sulkea kokonaan pois, kuten ei voitu direktiivin hyväksymisajankohtana, vuonna 1997, ja vientikiellon voimassaoloa olisi siten jatkettava.

Joidenkin jäsenvaltioiden mielestä olisi erityisen tärkeää, että Euroopan rahoitusmarkkinoiden lähentymiskehityksestä ja sijoittajien korvausjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvista maksujen laiminlyönneistä muissa jäsenvaltioissa hankitaan lisäkokemusta ennen vientikiellon poistamista. Tätä perustellaan sillä, että korvausten maksamisessa noudatettava käytäntö saattaa osoittautua ongelmallisemmaksi kuin järjestelmän täytäntöönpanoa koskevan lain säätäminen, ja saattaa johtaa erilaisiin käytäntöihin eri jäsenvaltioissa.

3.3 Perusteluja vientikiellon poistamiselle

Rahoitusalan yhtenäismarkkinoiden periaate. Vientikielto muodostaa poikkeuksen rahoitusalan yhtenäismarkkinoiden periaatteeseen ja luo esteitä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen vapaan tarjoamisen harjoittamiselle. Lisäksi saman sijoituspalveluyrityksen sijoittajia saatetaan kohdella syrjivästi maksukyvyttömyystilanteessa, mikä on vastoin periaatetta, jonka mukaan sijoituspalveluyritys ja sen sivuliikkeitä olisi sekä lainsäädännön että pankkitoiminnan kannalta katsottava yhdeksi yksiköksi. Näistä syistä neuvosto ja parlamentti hyväksyivät vientikiellon vain siirtymäjärjestelynä. Vientikiellon muodostaman poikkeuksen käyttöönoton pääperusteluna oli direktiivin antamista edeltävässä vaiheessa vallinnut monimutkainen ja epäselvä tilanne.

¹¹ Ks. myös komissio kertomus talletusten vakuusjärjestelmistä annetusta direktiivistä, kohta 3.2.

Rahoitusala tapahtunut kehitys. Rahoitusala on muuttunut huomattavasti direktiivin antamisen jälkeen sijoittajien korvausjärjestelmien yhdenmukaistamisen ja rahoitusalan yhdentymisen tuloksena.

Korvausjärjestelmien yhdenmukaistamisessa on ensinnäkin tapahtunut paljon muutoksia 31. joulukuuta 1999 päättyvän siirtymäkauden aikana. Lakisääteinen vähimmäissuoja (20 000 euroa) on käytössä kaikissa jäsenvaltioissa ja kaikki sivuliikkeet – niiden sijainnista riippumatta – kuuluvat järjestelmään. On huomattava, että useimmissa jäsenvaltioissa ei ollut ennen sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin hyväksymistä käytössä sijoittajia suojaavaa korvausjärjestelmää. Tällä hetkellä voimassa oleva lainsäädäntö osoittaa, että **sijoittajille maksettavien korvausten tasot ovat lähenemässä toisiaan useimmissa jäsenvaltioissa.** Neljää jäsenvaltiota lukuun ottamatta kaikissa jäsenvaltioissa otetaan 1. tammikuuta 2000 mennessä käyttöön 20 000–28 000 euron pakollinen korvaustaso sijoittajaa kohden. Ainoita poikkeuksia ovat Tanska (käteisvarojen osalta 40 000 euroa ja rahoitusvälineiden osalta 20 000 euroa), Belgia (käteisvarojen osalta 20 000 euroa ja arvopapereiden osalta 20 000 euroa), Ranska (käteisvarojen osalta 70 000 euroa ja rahoitusvälineiden osalta 70 000 euroa) ja Yhdistynyt kuningaskunta (73 000 euroa) (ks. liite).

Yhteenvedona voidaan todeta, ettei jäsenvaltioiden suojatasojen välillä ole enää direktiivin antamishetkellä vallinneita suuria eroja, jotka oikeuttivat myöntämään väliaikaisen poikkeuksen yhtenäismarkkinoiden periaatteesta. Näin ollen tärkein peruste poikkeuksen myöntämiselle on poistunut.

Toinen rahoitusmarkkinoiden kehityssuuntaus, joka on tärkeää ottaa huomioon vientikieltoa arvioitaessa, on rahoitusalan yhdentyminen. Tämä suuntaus on ollut vallitseva myös pankkimarkkinoilla. ⁽¹²⁾ Arvopaperimarkkinoilla muutosta on vauhdittanut erityisesti tietotekniikan ja sähköisten verkkojen yleistyminen. Tämä on johtanut perinpohjaisiin muutoksiin arvopaperimarkkinoiden ja välittäjien toimintatavoissa. Talouden globaalistuminen puolestaan on merkinnyt sijoitussalkkujen ja sijoituspäätösten kansainvälistymistä. Teknologia on edistänyt kansallisten rajojen poistamista tai ylittämistä.

Pankit ovat vahvistaneet sulautumien ja yritysostojen kautta asemaansa kyetäkseen kilpailemaan kansainvälisillä markkinoilla. Myös pankkikonserneihin kuuluvat arvopaperiyhtiöt ovat olleet mukana näissä järjestelyissä.

Euron käyttöönotto on käynnistänyt rakenteellisia muutoksia poistamalla valuuttakurssiriskit ja luomalla vakaan perustan rahoitusalan yhdentymiskehitykselle ja kilpailulle. Todellisten rahoituspalvelualan yhtenäismarkkinoiden toteuttamista pyritään edistämään rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamista koskevalla toimintasuunnitelmalla, jossa yksilöidään käytännön toimenpiteitä, jotka on toteutettava pikaisesti, "jotta yhteistä rahaa voidaan hyödyntää täysimääräisesti, ja jotta varmistetaan Euroopan rahoitusmarkkinoiden optimaalinen toiminta". ⁽¹³⁾ Kaiken kaikkiaan yhdentymiskehitys on ollut voimakasta viime vuosina ja tämä suuntaus on mitä ilmeisimmin jatkumassa.

¹² Ks. komission kertomus talletusten vakuusjärjestelmistä annetusta direktiivistä, kohta 3.3.

¹³ *Komission tiedonanto – Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma*, KOM(1999) 232, 11.5.1999.

Rahoitusalan yhdentymisprosessissa vientikielto on jääne, joka hajottaa yhtenäismarkkinoita kansallisiin markkinoihin. Kielto on poistettava EU:n rahoitusmarkkinoiden vakaan yhdentymiskehityksen edistämiseksi.

Mahdollisia häiriöitä koskevat arviot. Vientikiellon poistamisesta mahdollisesti aiheutuvien markkinahäiriöiden osalta voidaan viitata pankkialalla saatuihin kokemuksiin, joiden perusteella "millään jäsenvaltiolla ei ole vientikiellon poistamisesta mahdollisesti aiheutuvien markkinahäiriöiden osalta puolueetonta ja tosiasioihin perustuvaa tietoa, jolla voitaisiin perustella huolta siitä, että markkinahäiriöriskit ovat todennäköisiä tai merkittäviä. Jäsenvaltiot eivät ole myöskään pystyneet täsmentämään sellaisten markkinahäiriöiden muotoa tai laajuutta, joista kotimaiset luottolaitokset joutuisivat kärsimään vientikiellon päättyessä".⁽¹⁴⁾

4. PÄÄTELMÄT

Jäsenvaltioissa sovellettavat sijoittajien korvausjärjestelmät on nyt yhdenmukaistettu direktiivin periaatteiden ja tavoitteiden mukaisesti. Tästä syystä vaikuttaa suhteettomalta jatkaa vientikieltoa sellaisten markkinahäiriöiden välttämiseksi, joita kukaan ei pysty arvioimaan ja täsmentämään ja joiden ilmeneminen näyttää erittäin epätodennäköiseltä.

Vientikiellon jatkaminen merkitsisi, että suojautumista tällaiselta epätodennäköiseltä riskiltä pidettäisiin tärkeämpänä kuin rahoituspalvelujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamista.

Komissio on tietoinen siitä, etteivät kaikki jäsenvaltiot ole panneet sijoittajien korvausjärjestelmistä annettua direktiiviä täytäntöön riittävän ajoissa, jotta niillä olisi käytännön kokemusta sen säännösten soveltamisesta (ks. jakso 3). Tämän seurauksena olisikin tarkasteltava kiinteää yhteyttä sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin ja talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin välillä.

On ensinnäkin todettava, että sijoittajien korvausjärjestelmistä annetussa direktiivissä on varsinaisesti kyse talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin säännösten ja periaatteiden saattamisesta koskemaan arvopaperimarkkinoita. Sen lisäksi, että direktiivit täydentävät joidenkin seikkojen osalta toisiaan (sijoittajien korvausjärjestelmistä annettua direktiiviä 97/9/EY sovelletaan sijoituspalveluiden osalta myös pankkeihin), niiden rajatylittävää palvelujen tarjoamista koskevat artikkelit ovat identtiset. Pankkialalla ilmenneistä ongelmista tai kysymyksistä saatu kokemus saattaa tästä syystä tarjota sijoituspalveluyritysten kannalta hyödyllisiä tietoja.

Yhteisön sääntelyviranomaisten kannalta on lisäksi hyödyllistä saada mahdollisimman kattava kuva näiden "direktiivikaksosten" soveltamisesta. Tässä yhteydessä on tärkeää pitää mielessä, että vaikka talletusten vakuusjärjestelmistä annettu direktiivi hyväksyttiin vuonna 1994 ja sijoittajien korvausjärjestelmistä annettu direktiivi vasta vuonna 1997, määräaika, johon mennessä komission on laadittava kertomukset vientikiellosta, on molempien direktiivien osalta sama (31. joulukuuta 1999).

¹⁴ Ks. komission kertomus talletusten vakuusjärjestelmistä annetusta direktiivistä, kohta 3.3.

Komissio on myös sitä mieltä, että direktiivien välinen johdonmukaisuus on pyrittävä säilyttämään. Talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditun komission kertomuksen mukaan talletusten vakuusjärjestelmiä koskeva vientikielto aiotaan poistaa. Vientikiellon jatkamista vuoden 1999 jälkeen sijoittajien korvausjärjestelmien osalta, muttei talletusten vakuusjärjestelmien osalta, olisi vaikea perustella. Asiakkaille tarjottavan suojan osalta on todettava, että koska osa järjestelmistä kattaa sekä talletukset että sijoittajien saatavat, vientikielto johtaisi syrjintään luottolaitoksen saman ulkomailla sijaitsevan sivuliikkeen tallettajien ja sijoittajien välillä.

Kiellon voimassaolon päätyttyä (31. joulukuuta 1999) komissio seuraa kuitenkin tiiviisti tilanteen kehittymistä ja erityisesti vakavia markkinahäiriöitä niiden tietojen perusteella, joita jäsenvaltioiden viranomaiset katsovat tarpeelliseksi toimittaa. Komissio voi tämän jälkeen tutkia mahdollisuutta ehdottaa aiheellisia lainsäädäntötoimenpiteitä.

LIITE

SIJOITTAJIEN KORVAUSJÄRJESTELMISTÄ ANNETUN DIREKTIIVIN 97/9/EY TÄYTÄNTÖÖNPANO EUROOPAN TALOUSALUEESEEN KUULUVISSA MAISSA

1. EU:N JÄSENVALTIOIDEN KORVAUSJÄRJESTELMIEN PÄÄPIIRTEET

Tähän mennessä 14 jäsenvaltiota 15:sta on pannut direktiivin virallisesti täytäntöön. Poikkeuksen muodostaa Luxemburg, joka on ilmoittanut komissiolle antaneensa maaliskuussa 1999 parlamentille asiasta lakiesityksen, jonka käsittely on vielä kesken. Lakiesitys hyväksytään mahdollisesti vuoden 1999 lopulla. Tässä liitteessä viitataan siten vain niihin 14 jäsenvaltioon, jotka ovat ilmoittaneet panneensa direktiivin täytäntöön.

1.1 Nykyisten järjestelmien lukumäärä ja laajuus sekä jäsenyys niissä

Direktiivin säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan "yhden tai useamman sijoittajien korvausjärjestelmän perustaminen ja virallinen tunnustaminen" eikä sijoituspalveluyritys saa tarjota sijoituspalveluja, jos se ei kuulu tällaiseen järjestelmään. Sijoituspalveluyrityksen määritelmä perustuu sijoituspalveludirektiivin 2 artiklan 1 kohtaan ja kattaa myös sellaiset luottolaitokset, joilla on oikeus tarjota sijoituspalveluja.

Direktiivissä säädetään, että luottolaitosten tapauksessa osa saatavista saattaa kuulua myös talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin soveltamisalaan, ja lisäksi säädetään, että (1) kunkin jäsenvaltion on kirjattava molempien direktiivien kattamat saatavat jommankumman direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan järjestelmään ja (2) kunkin saatavan voi korvata vain kerran.

Nämä säännökset on pantu täytäntöön 14 jäsenvaltiossa. Useimmissa jäsenvaltioissa on käytössä vain yksi sijoituspalveluiden korvausjärjestelmä. Joidenkin jäsenvaltioiden sääntelyelimet harkitsevat mahdollisuutta perustaa yksityisiä lisäjärjestelmiä, mutteivat ole toistaiseksi käyttäneet tätä mahdollisuutta. Saksa, Espanja, Irlanti, Alankomaat ja Itävalta ovat ottaneet käyttöön useampia järjestelmiä, mutta järjestelmien jäsenyys riippuu tarjottavien palvelujen ja laitoksen luonteesta. Yksi järjestelmä on tarkoitettu sijoituspalveluyrityksille ja toinen tai toiset tietyn tyyppisille pankeille. Belgiassa, Tanskassa, Ranskassa ja Ruotsissa on käytössä vain yksi järjestelmä, joka maksaa korvauksia sekä sijoittajille että tallettajille (ja kattaa sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin ja talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin mukaiset saatavat). Näyttääkin siltä, etteivät sijoituspalveluyritykset eivätkä pankit voi ainakaan alkuvaiheessa käytännössä valita vapaasti järjestelmää, johon haluavat liittyä.

Luottolaitosten osalta on valittavana kaksi ensisijaista vaihtoehtoa, joista ensimmäinen on sekä pankkien tallettajat että sijoittajat kattavan rahaston perustaminen. Toisen vaihtoehdon mukaan sijoittajien korvausjärjestelmä kattaisi käteissaatavat vain siinä tapauksessa, että kyse on sijoituspalvelujen tarjoamisesta, kun taas talletukset korvataan erillisestä talletusten vakuusrahastosta. Ensimmäisen vaihtoehdon käytännön toteuttaminen edellyttää vielä lisätutkimuksia, ja lisäksi on varmistettava, ettei toimenpide riko talletusten vakuusjärjestelmistä eikä sijoittajien

korvausjärjestelmistä annettuja direktiivejä (esimerkiksi laskettaessa ensimmäissuojaa tallettajaa/sijoittajaa kohden).

1.2 Korvausten määrä ja soveltamisala

Direktiivissä säädetään, että järjestelmän mukaisen korvaustason olisi oltava vähintään 20 000 euroa kunkin sijoittajan saatavia kohden ja tätä pienemmän määrän osalta vähintään 90 prosenttia saatavista. Jotkin sijoittajat saatetaan jättää korvausjärjestelmän ulkopuolelle toimintansa luonteen vuoksi (ammattimaiset ja institutionaaliset sijoittajat) tai siksi, että sijoittajilla on yhteyksiä taloudellisissa vaikeuksissa olevaan sijoituspalveluyritykseen.

Nämä säännökset on pantu täytäntöön 14 jäsenvaltiossa. Kaikissa järjestelmissä on määrätty kunkin sijoittajan korvausvaatimusten perusteella maksettavat enimmäismäärät. Tämä määrä noudattaa muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta sijoittajien korvausjärjestelmistä annetussa direktiivissä säädettyä vähimmäismäärää (20 000 euroa). Korvattavat määrät ovat 1. tammikuuta 2000 lähtien (siirtymäkauden päätyttyä) seuraavat:

- Useimmissa jäsenvaltioissa korvausten enimmäismäärä sijoittajaa kohden on 20 000 euroa. **Saksassa, Irlannissa ja Suomessa** on lisäksi käytössä "90 prosenttia kaikista saatavista" -periaate, jos saatava on pienempi kuin 20 000 euroa. **Portugali** (25 000 euroa) ja **Ruotsi** (28 000 euroa) eivät jää kauas tästä määrästä.
- **Tanskassa** käteisvaroista maksetaan korvauksia enintään 40 000 euroa ja arvopapereista 20 000 euroa. **Belgiassa** käteisvaroista maksettavilla korvauksilla on asetettu 20 000 euron ja arvopapereille 20 000 euron yläraja, mutta nämä määrät sisältävät myös tallettajille (pankin maksukyvyttömyyden johdosta) maksettavat korvaukset.
- Kahdessa jäsenvaltiossa korvaustaso on huomattavasti sijoittajien korvausjärjestelmistä annetussa direktiivissä säädettyä tasoa korkeampi. **Yhdistyneessä kuningaskunnassa** suunnitellaan otettavaksi käyttöön 73 000 euron korvaustaso, jota pienemmille määrille on asetettu joitakin prosentuaalisia rajoituksia. **Ranskassa** on käytössä 70 000 euron raja sekä käteisen että rahoitusvälineiden osalta (käteistä koskeva korvausmäärä kattaa kuitenkin myös tallettajille pankin maksukyvyttömyyden johdosta maksettavat korvaukset).

Korvausten soveltamisalassa on suurempaa vaihtelua. Saksassa, Espanjassa, Alankomaissa, Itävallassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa kaikki sijoittajien korvausjärjestelmistä annetun direktiivin liitteessä I luetellut sijoittajaryhmät jätetään korvausjärjestelmän ulkopuolelle. Näin ei ole muissa jäsenvaltioissa. Järjestelmään osallistuvat sijoituspalveluyritykset ja laitokset jätetään kuitenkin kaikissa jäsenvaltioissa korvausten soveltamisalan ulkopuolelle. Osa jäsenvaltioista jättää tietyn tyyppiset johdannaiset kattamatta. Esimerkiksi Itävallassa ja Portugalissa ei kateta hyödykejohdannaisia.

1.3 Korvausjärjestelmän soveltamiseen liittyvät vaiheet ja menettelyt

Sijoittajien suojaamisen toteuttamiseksi käytännössä direktiivissä annetaan yksityiskohtaisia säännöksiä korvausmenettelyn etenemisestä sekä asiakkaille tiedottamisesta ja korvausten maksamiselle asetetuista määräajoista. Kaikki

jäsenvaltiot ovat panneet nämä säännökset virallisesti täytäntöön. Koska yhdessäkään jäsenvaltiossa ei ole vielä esitetty direktiivin säännösten soveltamisalaan kuuluvia korvausvaatimuksia, direktiivin käytännön soveltamisesta ei ole vielä kokemusta.

1.4 Rahoitus ja rahoitusosuudet

Järjestelmään liittyvistä kysymyksistä erityistä mielenkiintoa herättää sen maksukyky. Direktiivissä ei säädetä sijoittajien korvausjärjestelmien rahoitustavasta, mutta esitetään seuraavat periaatteet: (1) järjestelmien rahoitusvastuun on kuuluttava sijoituspalveluyrityksille itselleen, (2) järjestelmien rahoituskyvyn on oltava oikeassa suhteessa niiden sitoumuksiin ja (3) rahoitusjärjestelmän vakaus ei saa vaarantua.

Järjestelmiä on periaatteessa kahdenlaisia. Ensimmäisessä järjestelmässä jäseniltä peritään määrärajojen maksuja ja rahoitusosuuksia ja toisessa puolestaan osallistujilta edellytetään tietynsuuruisia maksusitoumuksia ainoastaan siinä tapauksessa, että järjestelmälle esitetään korvausvaatimuksia. Ensin mainitussa järjestelmässä rahaston velvollisuuksien täyttämistä asetuksessa säädetyissä tiukoissa määrärajoissa pyritään usein helpottamaan kytkemällä vaadittavat rahoitusosuudet ja järjestelmään osallistuvien luottolaitosten rahoitusvälineiden ja käteisvarojen arvo (tai asiakasmäärä) toisiinsa. Jotkin jäsenvaltiot ovat suunnitelleet myös lisärahoitusmekanismien käyttöönottoa. Näitä olisivat esimerkiksi ylimääräisten rahoitusosuuksien periminen siinä tapauksessa, että rahastossa ei ole riittävästi varoja saatavien kattamiseen, taikka pankkien tai muiden järjestelmien tarjoamien lainanottomahdollisuuksien hyödyntäminen. Lisätietojen keruulla pyritään varmistamaan, että edellä mainittuja periaatteita noudatetaan esimerkiksi silloin, kun päätetään hyödyntää keskuspankin tai poliittisen hallintoelimen tarjoamia lainamahdollisuuksia. Jos rahasto ei peri jäseniltään rahoitusosuuksia, saatavista maksettavat korvaukset saattavat viivästyä, jos rahastolla ei ole tarvittavia rahoitusresursseja välittömästi käytettävissään. Tätä mahdollisuutta onkin syytä tutkia yksityiskohtaisemmin.

1.5 Täydentämisehto

Kaikki 14 säännökset täytäntöön pannutta jäsenvaltiota ovat liittäneet lainsäädäntöönsä täydentämistä koskevan ehdon, jonka mukaan muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden sijoituspalveluyritysten sivuliikkeet voivat osallistua kyseisten valtioiden korvausjärjestelmiin. Yhdelläkään jäsenvaltiolla ei kuitenkaan ole vielä kokemusta ehdon soveltamisesta. Ottaen huomioon, että korvaustaso on sama tai lähes sama kuin direktiivissä säädetty vähimmäistaso, voidaan olettaa, ettei ehdon soveltamisesta todennäköisesti saada kokemusta myöskään tulevaisuudessa.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa 14 sivuliikettä on hakenut osallistumisoikeutta järjestelmään, mutta hakemuksista puolet on peräisin maasta, joka on yksi direktiivin vasta äskettäin täytäntöön panneista valtioista (Ranska). Kyseisten sivuliikkeiden emoyhtiöt saattavatkin tarkistaa kantaansa niiden kotijäsenvaltion pantua direktiivin täytäntöön. ⁽¹⁵⁾ Ranskassa ei toistaiseksi ole jätetty järjestelmää koskevia jäsenyyshakemuksia, mikä johtunee siitä, että sijoittajien korvausjärjestelmistä annettu direktiivi pantiin siellä täytäntöön vasta vuoden 1999 syyskuun loppupuolella.

¹⁵ Ranska on itse asiassa ottanut käyttöön jopa Yhdistynyttä kuningaskuntaa korkeamman korvaustason.

2. LAINSÄÄDÄNTÖ, JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT, JÄSENET JA TOIMINNAN MUODOT

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
BELGIA (B)	-17.12.1998 säädetty laki -17.12.1998 annettu asetus - talletusten ja rahoitusvälineiden suojarahastoa koskevat täytäntöönpanomääräykset (<i>Moniteur belge</i> , 25.2.1999)	Sijoituspalveluyritykset ja sijoituspalveluja tarjoavat luottolaitokset; omaisuudenhoito-yhtiöihin (<i>sociétés de gestion de fortune</i>), jotka eivät saa ottaa vastaan arvopapereita tai käteisvaroja asiakkailtaan, sovelletaan erilaisia liittymisperusteita, ja niiden on osallistuttava järjestelmän rahoittamiseen vain siinä tapauksessa, että rahastolle esitetään toista omaisuudenhoitoyhtiötä koskeva korvausvaatimus.	<i>Fonds de Protection des Dépôts et des Instruments Financiers</i> Boulevard de Berlaimont 14 B-1000 Bruxelles Yhteyshenkilö: H. Debremaeker p. (32-2) 221 38 92 f. (32-2) 221 32 41 Rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.	Julkinen, oikeustoimikelpoinen; rahastoa johtaa 12-jäseninen johtokunta, johon kuuluu julkisen sektorin ja rahoitusalan edustajia; pankki- ja rahoitusasioita käsittelevä valiokunta (<i>Commission Bancaire et financière</i>) voi lähettää edustajansa johtokunnan kokouksiin; myös yksityisten korvausjärjestelmien perustaminen on sallittua.
TANSKA (DK)	- 26.6.1998 säädetty laki nro 415 - 9.4.1999 annettu täytäntöönpanomääräys	Luottolaitokset, kiinnitysluottolaitokset ja arvopaperivälittäjät; kukin muodostaa oman osastonsa ja kattaa omat tappionsa; rahasto vastaa myös tallettajien suojaamisesta.	<i>Garantifonden for indskydere og investorer</i> Niels Juels Gade 7 PO Box 2082 DK – 1013 København K Rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.	Yksityinen, lakisääteinen; Tanskan rahoitustarkastusviraston valvonnassa.

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
SAKSA (D)	- 16.7.1998 säädetty laki (<i>Gesetz zur Umsetzung der EG-Einlagensicherungsrichtlinie und EG-Anlegerentschaedigungsrichtlinie</i>) - <i>Verordnung über die Beitrage zu der Entschaedigungseinrichtung der Wertpapierhandelsunternehmen bei der Kreditanstalt für Wiederaufbau</i>	(1) Rahoituspalveluja tarjoavat laitokset; rahoituspalveluihin liittyvien saatavien osalta sijoituspalveluyritykset (arvopaperiyhtiöt); sijoituspalveluihin liittyvien saatavien osalta muut kuin jäljempänä (kohdassa 2) mainitut pankit.	(1) <i>Entschädigungseinrichtung der Wertpapierhandelsunternehmen</i> (EdW) Charlottenstr. 33/33a D - 10117 Berlin p. (49-30) 203 69 90 f. (49-30) 203 699 56 01	Julkinen; <i>Kreditanstalt für Wiederaufbau</i> perusti järjestelmän erityisrahastoksi, joka ei ole erillinen oikeushenkilö.
	- Samat kuin edellä	(2) Sijoituspalveluihin liittyvien käteisvarojen ja arvopapereiden osalta yksityiset säästöpankit.	(2) <i>Entschaedigungseinrichtung deutscher Banken GmbH</i> , Burgstrasse 28, D - 10178 – Berlin Kohdassa 2 mainittu rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.	Yksityinen.
KREIKKA (EL)	- Laki 2533/1997	Sijoituspalveluyritykset; pankit saattavat liittyä rahastoon tulevaisuudessa.	<i>Athens Stock Exchange Members' Guarantee Fund</i> Fidiou 14-16, GR - TK 10678 ATHENS	Yksityisoikeudellinen oikeushenkilö, jolla on julkinen tehtävä ja joka on pääomamarkkinoita käsittelevän valiokunnan (<i>Capital Market Commission</i>) valvonnassa.

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
ESPANJA (E)	<p>- 16.11.1998 säädetty laki L.37; joistakin direktiivin kohdista on säädettävä kuninkaan asetuksella, jolla muutetaan pankki-talletusten vakuus-rahastoa (<i>Fondo de garantía de depósitos bancarios</i>) koskevaa asetusta osittain.</p> <p>Osa vastauksista perustuu kuninkaan asetuksen säännöksiin.</p>	<p>(1) Pakollinen: rahoituslaitokset, joilla on oikeus tarjota sijoituspalveluja</p> <p>(2) Vapaaehtoinen: arvopaperipörssiin kuuluvat rahoituslaitokset voivat perustaa erillisen järjestelmän</p> <p>(3) Pankit</p> <p>(4) Pankit</p> <p>(5) Pankit</p>	<p>(1) Tietoja ei saatavilla.</p> <p>(2) Tietoja ei ole toimitettu. Tätä mahdollisuutta ei ole toistaiseksi käytetty.</p> <p>(3) <i>Fondo de Garantía de Depósitos en Establecimientos bancarios</i></p> <p>(4) <i>Fondo de Garantía de Depósitos en Cajas de Ahorro</i></p> <p>(5) <i>Fondo de Garantía de Depósitos en Cooperativas de Crédito</i></p>	<p>Kohdat 1 ja 2: yksityinen; kansallisen arvopaperimarkkinoita käsittelevän valiokunnan (<i>Comision Nacional del Mercado de Valores</i>) valvonnassa; järjestelmät voidaan perustaa erillisiksi rahastoiksi, mutta ne eivät voi toimia erillisinä oikeushenkilöinä; järjestelmien hallinnoinnista vastaavat valvontaviranomaisten hyväksymät osakeyhtiöt.</p> <p>Kohdat 3, 4 ja 5: yhdistelmä.</p>

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
			<p>Kohdissa 3, 4 ja 5 mainittujen rahastojen yhteystiedot:</p> <p>José Ortega y Gasset 22 E - Madrid 28006 p. (34-91) 431 66 45 f. (34-91) 575 57 28</p> <p>Kohdissa 3, 4 ja 5 mainitut rahastot tarjoavat talletusvakuuksia myös pankeille.</p>	
RANSKA (F)	<p>- 25.6.1999 säädetty laki N.99-532 (erityisesti lain 70 pykälällä muutetaan 2.7.1996 annetun lain N.96-597 62 pykälää).</p> <p>- 29.9.1999 annetut asetukset nro 99/14, nro 99/15, nro 99/16 ja nro 99/17</p>	Luottolaitokset ja rahoituspalvelulaitokset, joilla on oikeus tarjota sijoituspalveluja.	<p>Tietoja ei ole toimitettu; järjestelmä on aiemman luottolaitosten talletusvakuusjärjestelmän ja ranskalaisten pörssi-yhtiöiden (<i>Sociétés de Bourse</i>) toiminnan kattavan järjestelmän yhdistelmä.</p> <p>Rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.</p>	Järjestelmän hallinnointi on talletusvakuusrahaston vastuulla.

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
LUXEMBURG (L) Tiedot perustuvat parlamentin ehdotukseen.	Tietoja ei ole toimitettu. Asiasta tehty lakiesitys on valtioneuvoston ja parlamentin käsiteltävänä.	Sijoituspalveluyritykset ja sijoituspalveluja tarjoavat luottolaitokset.	Tietoja ei ole toimitettu.	Yksityinen, lakisääteinen järjestelmä, jonka valvonta on tarkoitettu antaa rahoitustarkastusvaliokunnan (<i>Commission de Surveillance du Secteur Financier</i>) tehtäväksi.
ALANKOMAAT (NL)	<p>(1) Arvopaperikaupan valvonnasta vuonna 1995 säädetyin lain 28a §, joka ilmoitettiin yleisesti sitovaksi 21.9.1998 annetulla kuninkaan asetuksella.</p> <p>(2) Luottojärjestelmien valvonnasta vuonna 1992 säädetyin lain 84 §, arvopaperikaupan valvonnasta vuonna 1995 säädetyin lain 28a §, joka ilmoitettiin yleisesti sitovaksi 21.9.1998 ja 28.9.1998 annetuilla kuninkaan asetuksilla.</p>	<p>(1) Sijoituspalveluyritykset ja sijoituspalveluja tarjoavat luottolaitokset; pankit kuuluvat CGS:n vastuulle; pankit ovat mukana ICS:n toiminnassa vain osallistumalla sen rahoittamiseen, jos järjestelmällä on liian vähän varoja.</p> <p>(2) Pankit; kaikki pankkeihin liittyvät saatavat kuuluvat tämän järjestelmän soveltamisalaan, vaikka ne liittyisivätkin sijoituspalveluihin.</p>	<p>(1) <i>Investor Compensation Scheme of Securities Institutions for Claims of Investors (ICS)</i> <i>Stichting Toezicht Effectenverkeer</i> (Alankomaiden arvopaperilautakunta) P.O. Box 11723 1001 GS Amsterdam</p> <p>(2) <i>Collective Guarantee Scheme of Credit Institutions for Repayable Funds and Portfolio Investments (CGS)</i> <i>De Nederlandsche Bank NV</i> (Alankomaiden keskuspankki) PO Box 98 NL – 1000 AB Amsterdam Kohdassa 2 mainittu rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.</p>	<p>Yksityinen, julkisoikeudellinen järjestelmä; määräykset on laadittu valvontaviranomaisten ja arvopaperialaa edustavien organisaatioiden kanssa käydyin tiiviin vuoropuhelun perusteella; rahaston hallinnointi on säätiön vastuulla; arvopaperialan viranomaisen (SBN) käsittelee ja tarkastaa korvaushakemukset sekä huolehtii korvausten maksamisesta.</p> <p>Yksityinen, julkisoikeudellinen järjestelmä; määräykset on laadittu valvontaviranomaisten ja alaa edustavien organisaatioiden kanssa käydyin tiiviin vuoropuhelun tuloksena; ei ole olemassa hallinnoitavaa rahastoa, koska maksu-osuuksien määrittäminen tapahtuu jälkikäteen; järjestelmän täytäntöönpano kuuluu valvontaviranomaisen (DCB) vastuulle.</p>

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
ITÄVALTA (A)	Laki N.63/1999, jolla muutetaan erityisesti pankkilakia ja sijoituspalveluja koskevaa lakia.	(1) Sijoituspalveluihin liittyviä käteisvaroja ja arvopapereita käsittelevät luottolaitokset, jotka eivät kuulu jäljempänä (kohdissa 2–5) mainittuihin järjestelmiin.	(1) <i>Einlagensicherung der Banken und Bankiers Gesellschaft m.b.H.</i> Börsegasse 11 A - 1013 Wien	Yksityinen
		(2) Sijoituspalveluihin liittyviä käteisvaroja ja arvopapereita käsittelevät <i>Sparkassenit</i>	(2) <i>Sparkassen- Haftungs Aktiengesellschaft</i> Grimmelhausengasse 1 A - 1030 Wien	Yksityinen
		(3) Sijoituspalveluihin liittyviä käteisvaroja ja arvopapereita käsittelevät <i>Raiffeisenbankenit</i>	(3) <i>Österreichische Raiffeisen-Einlagensicherung reg. Gen m.b.H.</i> Hollandstraße 2 A - 1020 Wien	Yksityinen
		(4) Sijoituspalveluihin liittyviä käteisvaroja ja arvopapereita käsittelevät <i>Volksbankenit</i>	(4) <i>Schulze-Delitzsch-Haftungs-genossenschaft reg. Gen. M.b.H.</i> Schottengasse 10 A - 1010 Wien	Yksityinen
		(5) Sijoituspalveluihin liittyviä käteisvaroja ja arvopapereita käsittelevät <i>Hypothekenbankenit</i>	(5) <i>Hypo-Haftungsgesellschaft m.b.H.</i> Brucknerstraße 8 A - 1040 Wien	Yksityinen
			Kohdissa 1-4 mainitut rahastot tarjoavat talletusvakuuksia myös pankeille.	
			Kohdassa 5 mainittu rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.	

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
		(6) Sijoituspalveluyritykset, joilla on lupa hoitaa asiakkaiden käteisvaroja ja arvopaperisalkkuja.	(6) <i>Entschädigungssystem der Vermoegensverwalter in Gruendung</i> durch: Rechtsanwalt Dr. Neumayer, Baumannstrasse 9/11, A-1030 Wien	Yksityinen
PORTUGALI (P)	- 22.6.1999 annettu asetus nro 222/99 - Muu sääntely vielä kesken, sillä järjestelmää ollaan vasta ottamassa käyttöön.	Sijoituspalveluyritykset ja sijoituspalveluja tarjoavat pankit	<i>Investor Compensation System</i> Av. Fontes Pereira de Melo 1056 –801 Lisbon - Portugal	Julkinen; järjestelmää hallinnoi itsenäisesti johtokunta, jonka jäsenet (valvontaviranomaisten ja alan edustajia) nimittää valtiovarainministeriö; arvopaperimarkkinoita käsittelevä valiokunta (<i>Securities market Commission</i>) antaa rahastolle teknistä ja hallinnollista tukea.
SUOMI (FIN)	- laki N:o 579/1996 sijoituspalveluyrityksistä, sellaisena kuin se on muutettuna lailla N:o 518/1998 - laki N:o 495/1989 arvopaperimarkkinoista (sellaisena kuin se on muutettuna lailla N:o 522/1998) - laki N:o 580/1996 ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa (sellaisena	Sijoituspalveluyritykset ja luottolaitokset.	<i>Sijoittajien korvausrahas</i> P.O. Box 1009 00101 Helsinki Yhteyshenkilö: Leena Linnainmaa p. (358-9) 405 612 44 f. (358-9) 405 612 91	Yksityinen, jäsenlaitosten edustajien hallinnoima rahasto, jonka säännöt vahvistaa valtiovarainministeriö.

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
	kuin se on muutettuna lailla N:o 519/1998).			
RUOTSI (S)	Laki 1999/158 pankkitoiminnasta annettu laki (1987/617) arvopaperikaupasta annettu laki (1991/981) laki 1999/199 asetus 1996/595.	Sijoituspalveluja tarjoavat arvopaperiyhtiöt (ja pankit); varat, jotka arvopaperiyhtiöt ovat saaneet tarjotessaan sijoituspalveluja, kuuluvat talletusvakuusjärjestelmän soveltamisalaan.	<i>Insättningsgarantinämnden</i> (<i>Deposit Guarantee Board</i>) Regeringsgatan 48 Box 7369, S-103 90 Stockholm Yhteyshenkilöt: Hans Jacobson (pääjohtaja) Thomas Norling (johtaja) p. (46-8) 787 81 00, f. (46-8) 241 335 Rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.	Julkinen; järjestelmän toiminnasta vastaa <i>Insättningsgarantinämnden</i> (talletusvakuuslautakunta, joka toimii valtiovarainministeriön alaisuudessa).; talletusvakuuslautakunta vastaa myös Ruotsin talletusvakuusjärjestelmästä.

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA (UK)	<p><i>Financial Services Act 1986 (FSACT)</i></p> <p><i>FS Rules 1994</i> (sijoittajille maksettavat korvaukset), sellaisina kuin ne ovat muutettuina</p> <p>Yhdistynyt kuningaskunta aikoo korvata nykyisen sijoittajien korvausjärjestelmän, talletusvakuusjärjestelmän ja muut siellä tällä hetkellä käytössä olevat korvausjärjestelmät yhdellä järjestelmällä. Tätä uudistusta koskeva ehdotus sisältyy rahoituspalveluja ja -markkinoita koskevaan lakiesitykseen (<i>Financial Services and Markets Bill</i>), joka tulee voimaan vuonna 2000.</p>	Yritykset, jotka harjoittavat FSACT:ssä määriteltyä sijoitus-toimintaa ja joille on myönnetty toimilupa FSACT:n nojalla.	<p><i>Investor Compensation Scheme Ltd (ICS)</i></p> <p>Cottons Centre</p> <p>Cottons Lane</p> <p>London SE1 2AB</p>	Yksityinen rajavastuuyhtiö, jonka toimintaa ohjataan sijoituspalvelu-viranomaisen (FSA) antamalla säännöillä; yhtiön on laadittava FSA:lle neljännesvuosittain raportti; FSA ja sijoituspalvelujärjestelmä ovat tehneet aiesopimuksen.

MAA	LAKI TAI ASETUS	JÄSENET	JÄRJESTELMÄN YHTEYSTIEDOT	TOIMINNAN MUOTO
ISLANTI (IS) Tiedot perustuvat parlamentin ehdotukseen.	Tietoja ei ole toimitettu. Parlamentti on esittänyt korvausjärjestelmää koskevan ehdotuksen, joka on tarkoitus hyväksyä vuoden 2000 tammikuussa.	Liike- ja säästöpankit sekä muut arvopaperikauppaan liittyviä arvopapereita ja käteisvaroja käsittelevät luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset	Tietoja ei ole toimitettu. Parlamentin ehdotuksen mukaisen järjestelmän oletetaan vastaavan direktiivissä 94/19/EY säädettyä talletusvakuusjärjestelmää.	Yksityinen laitos, jolla ei ole yhteyksiä valvontaviranomaisiin.
LIECHTENSTEIN (LIE)	Tietoja ei ole toimitettu.	Tietoja ei ole toimitettu.	Tietoja ei ole toimitettu.	Tietoja ei ole toimitettu.
NORJA (NOR)	19.6.1997 säädetty laki nro 79 arvopaperikaupasta (8-13 §) 14.10.1996 annettu asetus nro 983 sijoituspalveluyritysten soveltamista sijoittajien suoja-järjestelyistä	Sijoituspalveluyritykset ja sijoituspalveluja tarjoavat luottolaitokset.	YHTEYSTIETOJA EI OLE TOIMITETTU. Talletusvakuuden antajan on oltava säästö- tai liikepankki, vakuutusyhtiö tai 10.6.1988 rahoitusalan toiminnasta säädettyssä laissa nro 40 hyväksytty rahoituslaitos tai vastaava laitos toisessa ETA-maassa.	Järjestelmä on julkisoikeudellinen, mutta sen hallinnointi on asianomaisten yksityisten osapuolten vastuulla; valvontaviranomaisen (<i>Kredittilsynet</i>) on saatava sijoituspalveluyritykseltä vakuusselvitys ennen kuin sille voidaan myöntää toimilupa; valvontaviranomaisella on myös joitakin järjestelmään liittyviä valtuuksia.

3. SUOJATASOT JA RAHOITUSOSUUDET

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
BELGIA (B)	<p><i>Fonds de Protection des Dépôts et des Instruments Financiers</i></p> <p>Rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.</p>	<p>20 000 euroa käteisvarojen ja 20 000 euroa arvopapereiden osalta</p> <p>15 000 euroa käteisvarojen ja 15 000 euroa arvopapereiden osalta 31.12.1999 asti.</p> <p>Rahasto voi tarjota rahoitustukea pankeille tai pörssiyhtiöille (<i>sociétés de Bourse</i>), jotka ovat joutuneet selvitystilaan tai purkujärjestelyiden kohteeksi.</p>	<p>Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta suojan ulkopuolelle.</p> <p>Rahaston <u>suojan ulkopuolelle ei jätetä</u> erityisesti seuraavia sijoittajia:</p> <ul style="list-style-type: none"> sijoittajat, joilla on yhteyksiä muihin vaikeuksissa olevan yhtiön kanssa samaan konserniin kuuluviin yhtiöihin (toimeenpanevan johdon tai hallituksen jäsenet ja henkilökohtaisesti vastuulliset yhtiömiehet, henkilöt, joiden hallussa on vähintään 5 prosenttia yhtiön osakepääomasta, tilintarkastajat) sijoittajien lähisukulaiset ja sijoittajien lukuun toimivat välittäjät. 	<p>Rahoitusosuuksia on kahdenlaisia: ensimmäiset maksut peritään laitoksen liittyessä järjestelmään ja lisäksi peritään vuosimaksuja, jotka perustuvat kunkin yrityksen voittoihin ja sen hallussa olevien käteisvarojen ja arvopapereiden määrään.</p> <p>Jäsenet saattavat joutua maksamaan rahastolle lisärahoitusta, jos rahastolla on liian vähän varoja.</p>

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
TANSKA (DK)	<p><i>Garantifonden for indskydere og investorer</i></p> <p>Rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.</p>	<p>40 000 euroa käteisvarojen osalta</p> <p>20 000 euroa arvopapereiden osalta</p> <p>Sama järjestelmä kattaa kaikki kolme osastoa (luottolaitokset, kiinnitysluottolaitokset ja arvopaperivälittäjät); osalla luottolaitoksiin sijoitetuista talletuksista on kuitenkin korkeampi suojataso.</p>	<p>Rahastoon kuuluvat laitokset jätetään suojan ulkopuolelle.</p> <p>Rahaston <u>ulkopuolelle ei jätetä</u> erityisesti seuraavia sijoittajia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • valtion virastot • sijoituspalveluyrityksen toimeenpanevan johdon tai hallituksen jäsenten ja henkilökohtaisesti vastuullisten yhtiömiesten lähisukulaiset • henkilöt, joiden hallussa on korkeintaan 10 prosenttia sijoituspalveluyrityksen osakepääomasta; sellaisten henkilöiden lähisukulaiset, joiden hallussa on yli 10 prosenttia yrityksen osakepääomasta • tilintarkastajat • muut samaan konserniin kuuluvat yritykset • vastuulliset sijoittajat • suuryritykset • muut institutionaaliset sijoittajat. <p>Luokkaa "muut institutionaaliset sijoittajat" ei määritellä tarkemmin.</p>	<p>Ei vuosimaksuja; kaikille kolmelle osastolle on määrätty maksettavaksi kokonaismäärä, jonka arvioidaan olevan riittävä saatavien kattamiseksi. Tämä määrä jaetaan kunkin osaston jäsenten kesken niiden markkinaosuuden perusteella. Rahoitusosuudet määritellään joka vuosi uudelleen.</p> <p>Osa rahoitusosuuksista (1/4 kokonaismäärästä) talletetaan tileille.</p>

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
SAKSA (D)	(1) <i>Entschädigungs- einrichtung der Wertpapierhandelsunt ernehmen</i> (EdW)	<ul style="list-style-type: none"> 90 prosenttia sijoituspalveluihin liittyvistä satavista, kuitenkin enintään 20 000 euroa sijoittajaa kohden 	<p>Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle. Luokkaa "muut institutionaaliset sijoittajat" ei määritellä tarkemmin.</p> <p>Rahanpesuun tai muihin rikoksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.</p> <p>Muina kuin ETA-maissa käytettyinä rahayksikköinä tai euroina ilmoitetut saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.</p>	<p>Rahoitusosuuksia on kahdenlaisia; jäsenyritysten oli maksettava ensimmäiset rahoitusosuudet elokuussa 1998. Kunkin yrityksen osuus määritettiin prosentuaalisena osuutena hoidettujen varojen määrästä (0,1 % tai 1 %; vähimmäismäärä 50 euroa ja 7 300 euroa). Toinen (vuosittainen) rahoitusosuus määritetään prosentuaalisena osuutena sijoittajaluokan bruttovoitoista (0,3 %, 1 %, 2 %; vähimmäismäärä vuonna 1999 200 euroa).</p> <p>Jos järjestelmällä on liian vähän varoja korvausvaatimuksen suorittamiseksi, jäsenet saattavat joutua rahoittamaan järjestelmää lisäosuuksin. Järjestelmä voi myös ottaa lainan.</p> <p>Pankkien rahoitusosuudet määritellään sen perusteella, kuinka paljon velkaa niillä on suhteessa asiakasmäärään. Jäsenet saattavat joutua rahoittamaan järjestelmää myös lisäosuuksin, jos järjestelmän varat alittavat tietyn rajan.</p>

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
	<p>(2) <i>Entschädigungs- einrichtung deutscher Banken GmbH</i></p> <p>Kohdassa 2 mainittu rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • 90 prosenttia käteis- saatavista; kuiten- kin enintään 20 000 euroa sijoittajaa kohden <p>90 prosenttia arvopaperisaata- vasta, kuiten- kin enintään 20 000 euroa sijoittajaa kohden.</p>		<p>Samat rahoitusosuudet kuin kohdassa 1.</p>

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
KREIKKA (EL)	<i>Athens Stock Exchange Members' Guarantee Fund</i>	20 000 euroa	Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle lukuun ottamatta sijoituspalveluja tarjoavia laitoksia.	<p>Rahoitusosuuksien määrittämisessä otetaan huomioon muun muassa kunkin jäsenen käänteinen riskiaste (joka liittyy kunkin jäsenen omaan pääomaan) ja se, onko jäsen luonut myös itse asianmukaiset suojamekanismit (jotka vakuusrahasto arvioi sisäisten valvontajärjestelmien, johdon, muihin yrityksiin muodostettujen yhteyksien jne. perusteella); jos rahaston pääoman määrä laskee tietyn rajan alle, jäseniltä peritään vuosittaisia lisärahoitusosuuksia (niiden pörssikaupan arvon perusteella).</p> <p>Jos rahastolla on liian vähän varoja, jäsenet saattavat joutua maksamaan sille lisärahoitusosuuksia pääoma-markkinoita käsittelevän valiokunnan ohjeiden mukaisesti. Näille lisäosuuksille on vahvistettu enimmäismäärä. Myös lainanotto mistä tahansa lähteestä on sallittua, ja lainojen takaisinmaksuun käytetään jäseniltä perittyjä lisärahoitusosuuksia.</p>

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
ESPANJA (E) Vastaukset perustuvat kuninkaan asetukseen.	Sijoituspalveluyritysten suojaksi on perustettu kaksi rahastoa (joiden nimiä ei ole ilmoitettu).	20 000 euroa; ei lisäpalveluja.	Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle.	Rahoitusosuudet perustuvat yrityksen asiakasmäärään ja sen hallussa olevien käteisvarojen ja rahoitusvälineiden arvoon. Rahoitusosuuksien määrittäminen on rahastoyhtiön vastuulla. Ensimmäisen vuoden rahoitusosuudet ovat suuruudeltaan vähintään 50 prosenttia kunkin jäsenlaitoksen osuudesta. Lisäksi voidaan turvautua täydennyslausekkeeseen tai yhteisön ulkopuolisten maiden laitosten rahoitukseen rahastoyhtiön ja kyseisen maan järjestelmän välisten sopimusten mukaisesti. Jos järjestelmällä on liian vähän varoja, rahastoyhtiö voi periä jäseniltä lisärahoitusta ilmoitettuaan siitä valvontaviranomaiselle. Rahasto voi myös ottaa lainan.
	(3) <i>Fondo de Garantía de Depósitos en Establecimientos bancarios</i>	20 000 euroa	Ks. edellä.	Samat kuin edellä.
	(4) <i>Fondo de Garantía de Depósitos en Cajas de Ahorro</i>	20 000 euroa	Ks. edellä.	Ks. edellä.

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUEDET
	<i>(5) Fondo de Garantía de Depósitos en Cooperativas de Crédito</i>	20 000 euroa Kohdissa 3, 4 ja 5 mainitut rahastot tarjoavat talletusvakuuksia myös pankeille.	Ks. edellä.	Ks. edellä.

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
RANSKA (F)	<p>Tietoja ei saatavilla. Järjestelmä on aiempien järjestelmien (luottolaitosten talletusvakuusjärjestelmän ja ranskalaisten pörssiyhtiöiden toiminnan kattavien järjestelmien) yhdistelmä.</p> <p>Rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.</p>	<p>- 70 000 euroa käteisvarojen osalta ja 70 000 euroa rahoitusvälineiden osalta</p> <p>- osa korvauksesta voidaan maksaa arvopapereina, jotka ovat samanlaisia ja samanarvoisia kuin sijoituspalveluyrityksen sijoittajan puolesta hoitama arvopaperisalkku.</p>	<p>Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle.</p> <p>Rahanpesuun tai muihin rikoksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.</p>	<p>Rahasto jakaa osuustodistuksia, jollainen sijoituspalveluyritysten on ostettava. Todistuksista maksetaan vuosikorko. Jaettujen todistusten (alkuperäinen) kokonaisarvo on 10 miljoonaa euroa. Myös sijoituspalveluyritysten sääntörikkomustensa takia maksamat maksut menevät rahastolle.</p> <p>Lisäksi peritään yleisiä ja ylimääräisiä vuosittaisia rahoitusosuuksia laitosten hallussa olevien käteisvarojen ja rahoitusvälineiden määrän perusteella; näin määritetyt osuudet mukautetaan laitosten taloudellisen tilanteen ja kustannusrakenteen vakauteen.</p> <p>Jos vuosittaiset rahoitusosuudet eivät riitä kattamaan kaikkia korvausvaatimuksia, rahastojen kassavarantojen ja käteisvarojen käyttöä koskevat päätöksentekomekanismit on suunniteltu valmiiksi.</p>

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
IRLANTI (IRL)	(1) ICCL - Rahasto A	(1) 90 prosenttia sijoituspalveluihin liittyvistä saatavista, kuitenkin enintään 20 000 euroa sijoittajaa kohden.	(1) Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle. "Muut sijoittamista ammattinaan harjoittavat sijoittajat" voidaan jättää vakuusselvityksen perusteella suojan ulkopuolelle. Rahanpesuun tai muihin rikoksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.	(1) Rahastoon A on maksettava kiinteitä ja vuosittaisia rahoitusosuuksia. Molemmat rahoitusosuudet perustuvat vaatimukset täyttävien asiakkaiden määrään. (1) ja (2) Jos rahastolla on liian vähän varoja, ICCL voi lainata tai kerätä varoja, jos valvontaviranomainen antaa siihen luvan.
	(2) ICCL - Rahasto B	(2) Ks. kohta 1.	(2) Ks. kohta 1.	(2) Rahastoon B on maksettava kiinteitä rahoitusosuuksia, jotka perustuvat liiketoiminnan luonteeseen. (1) ja (2) Jos rahastolla on liian vähän varoja, ICCL voi lainata tai kerätä varoja, jos valvontaviranomainen antaa siihen luvan.
ITALIA (I)	<i>Fondo Nazionale di Garanzia</i>	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle. Luokkaa "muut institutionaaliset sijoittajat" ei määritellä tarkemmin. Rahanpesuun tai muihin rikoksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.	Rahoitusosuudet ovat lakisääteisiä ja koostuvat vuosittain maksettavasta kiinteästä ja muuttuvasta osasta. Muuttuva osuus suhteutetaan voittoihin ja sen määrittää rahaston johtokunta jätettyjen korvausvaatimusten määrän perusteella.

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
LUXEMBURG (L)	Tietoja ei ole toimitettu. Tiedot perustuvat parlamentin ehdotukseen.	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle lukuun ottamatta yrityksen ulkopuolisia tilintarkastajia ja näiden lähisukulaisia.	Tietoja ei ole toimitettu. Parlamentin ehdotuksessa annetaan lupa rahoitusosuuksien perimiseen, mutta asetetaan niille vuosittainen enimmäismäärä.
ALANKOMAAT (NL)	(1) <i>Investor Compensation Scheme of Securities Institutions for Claims of Investors (ICS)</i>	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle. Luokkaa "muut institutionaaliset sijoittajat" ei määritellä tarkemmin. Rahanpesuun tai muihin rikoksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.	Arvopaperialan valvontaviranomainen (SBN) myöntää ICS:lle ennakkorahoitusta. SBN siirtää varat ensiksi rahastolle, joka maksaa ne myöhemmin takaisin, kuitenkin enintään 25 miljoonaa Alankomaiden guldenia. Loppuosa jaetaan jälleen 25 miljoonan guldeniin asti kaikkien jäsenlaitosten kesken, lukuun ottamatta pankkeja. Tarvittaessa loput 25 miljoonaa guldenia voidaan periä kaikilta jäsenlaitoksilta, pankit mukaan luettuina.
	(2) <i>Collective Guarantee Scheme of Credit Institutions for Repayable Funds and Portfolio Investments (CGS)</i> Kohdassa 2 mainittu rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Ks. ICS:ää koskevat tiedot.	Valvontaviranomainen (DCB) myöntää CGS:lle ennakkorahoitusta. Pankkien rahoitusosuudet määritetään jälkikäteen, jos rahastolle esitetään korvausvaatimuksia.

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
ITÄVALTA (A)	(1) <i>Einlagensicherung der Banken und Bankiers Gesellschaft m.b.H.</i>	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle. Luokkaa "muut institutionaaliset sijoittajat" ei määritellä tarkemmin. Rahanpesuun tai muihin rikoksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle. Hyödykejohdannaiset jätetään suojan ulkopuolelle.	Jäsenten on rahoitettava järjestelmää vain siinä tapauksessa, että sillä on liian vähän varoja. Kunkin jäsenen rahoitusosuus perustuu sen palkkiotuottojen osuuteen kokonaispalkkiotuotoista. Jos kyse on erittäin suuresta korvausvaatimuksesta, johon yhden järjestelmän varat eivät riitä, muiden järjestelmien on osallistuttava saatavien korvaamiseen.
	(2) <i>Sparkassen-Haftungs Aktiengesellschaft</i>	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Ks. kohta 1.	Ks. kohta 1.
	(3) <i>Österreichische Raiffeisen-Einlagensicherung reg. Gen m.b.H.</i>	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Ks. kohta 1.	Ks. kohta 1.
	(4) <i>Schulze-Delitzsch-Haftungs-genossenschaft reg. Gen. m.b.H.</i>	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Ks. kohta 1.	Ks. kohta 1.
	Kohdissa 1-4 mainitut rahastot tarjoavat talletusvakuuksia myös pankeille.			

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
	(5) <i>Hypo-Haftungsgesellschaft m.b.H.</i>	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Ks. kohta 1.	Ks. kohta 1.
	(6) <i>Entschaedigungssystem der Vermoegensverwalter</i>	20 000 euroa sijoittajaa kohden	Ks. kohta 1.	Ks. kohta 1.
PORTUGALI (P)	Sijoittajien korvausjärjestelmä	25 000 euroa sijoittajaa kohden	<p>Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle. Luokkaa "muut institutionaaliset sijoittajat" ei määritellä tarkemmin.</p> <p>Rahaston tarjoaman <u>suojan ulkopuolelle ei jätetä</u> erityisesti:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ylikansallisia laitoksia • suuryrityksiä. <p>Rahanpesuun tai muihin rikoksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.</p> <p>Osa johdannaisista (hyödyke- ja luottojohdannaiset) jätetään suojan ulkopuolelle.</p>	<p>Rahoitusosuuksia peritään vain laiminlyöntitapauksessa. Tietty prosentiosuus jäsenten maksusitoumuksista katetaan vakuuksilla.</p> <p>Kunkin jäsenen rahoitusosuus perustuu sen asiakkaiden käteisvarojen ja arvopapereiden osuuteen järjestelmän käteisvarojen ja arvopapereiden kokonaismäärästä. Tarkoitus on asettaa vuosittainen yläraja.</p> <p>Jos järjestelmällä on liian vähän varoja, se voi ottaa lainaa pankeilta; lainat maksetaan takaisin jäsenten seuraavien vuosien rahoitusosuuksilla.</p>

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
SUOMI (FIN)	<i>Sijoittajien korvausrahas</i>	- 90 prosenttia sijoituspalveluihin liittyvistä saatavista, kuitenkin enintään 20 000 euroa sijoittajaa kohden	Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta suojan ulkopuolelle. Lisäksi joitakin sijoittajia (suuryritykset, kokeneet sijoittajat jne.) voidaan jättää tapauskohtaisesti suojan ulkopuolelle sijoituspalveluyrityksen ja asiakkaan yhteisestä sopimuksesta.	Jäseniltä peritään kahdenlaisia vuosittaisia rahoitusosuuksia; kiinteä rahoitusosuus on kaikille jäsenille sama. Lisärahoitusosuus suhteutetaan kunkin laitoksen tarjoamiin palveluihin, asiakasmäärään ja konsolidoitujen omien varojen määrään. Vähintään puolet rahoitusosuuksista on maksettava käteisellä ja puolet voidaan kattaa vakuutuksilla. Jos järjestelmällä on liian vähän varoja, se voi ottaa lainan. Laina maksetaan takaisin jäsenten seuraavien vuosien rahoitusosuuksilla.
RUOTSI (S)	<i>Insättningsgarantinämnden</i> Rahasto tarjoaa talletusvakuuksia myös pankeille.	250 000 Ruotsin kruunua (28 000 euroa) sijoittajaa kohden Varat, jotka arvopaperiyhtiöt ovat saaneet tarjotessaan sijoituspalveluja, kuuluvat talletusvakuusjärjestelmän soveltamisalaan.	Suoja kattaa suurimman osan sijoittajista. Ainoastaan sijoituspalveluja tarjoavat laitokset jätetään suojan ulkopuolelle. Rahanpesuun tai muihin rikkomuksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.	Jäseniltä on tarkoitus alkaa periä maksuja. Johtokunta laatii yksityiskohtaiset periaatteet maksujen määrittämiselle suojattujen varojen määrän perusteella. Jos järjestelmällä on liian vähän varoja, se voi ottaa lainaa valtionvelkakonttorilta.

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUDET
YHDISTYNYT KUNINGAS- KUNTA (UK)	<i>Investor Compensation Scheme Ltd (ICS)</i>	48 000 Englannin puntaa (73 000 euroa) 100 prosenttia saatavista, kuitenkin enintään 30 000 Englannin puntaa sijoittajaa kohden, jonka jälkeen korvataan 90 prosenttia seuraavista 20 000 punnasta.	Direktiivin 97/9/EY liitteessä I luetellut sijoittajat jätetään suojan ulkopuolelle. ICS voi määrittellä luokan "muut institutionaaliset sijoittajat".	ICS ei peri maksuja suoraan yksittäisiltä yrityksiltä, vaikka sillä on oikeus tehdä niin, vaan perii maksuja kunkin alan toimivaltaisilta viranomaisilta (IMRO, PIA, SFA), jotka puolestaan perivät maksuja jäsenyrityksiltä yksityis- kohtaisten sääntöjen mukaisesti. Maksut perustuvat valvontamaksuihin ja yrityksen työntekijöiksi rekisteröityjen henkilöiden määrään. Jos järjestelmällä on liian vähän varoja, se voi ottaa 20 miljoonan Englannin punnan lainan/sekkitaliluoton. Järjestelmä voi periä myös tilapäisiä maksuja määrättyyn vuosittaiseen ylärajaan asti. Varojen riittämättömyys on kuitenkin teoriassa mahdollinen tilanne.
ISLANTI (IS)	Tietoja ei ole toimitettu. Nämä tiedot perustuvat parlamentin ehdotukseen.	1,7 miljoonaa Islannin kruunua (22 000 euroa).	Suojan ulkopuolelle jätetään ainoastaan rahastoon kuuluvat laitokset.	Jäsenyrityksen rahoitusosuus perustuu sen hallussa olevien arvopapereiden ja käteisvarojen sekä sen työntekijöiden määrään. Jos järjestelmällä on liian vähän varoja, se voi ottaa talletusvakuusrahastolta lainan tiettyyn enimmäismäärään asti.
LIECHTENSTEIN (LIE)	Tietoja ei ole toimitettu.	Tietoja ei ole toimitettu.	Tietoja ei ole toimitettu.	Tietoja ei ole toimitettu.

MAA	JÄRJESTELMÄ	SUOJATASO LISÄPALVELUT	SUOJAN ULKOPUOLELLE JÄÄVÄT LAITOKSET JA SAATAVAT	RAHOITUSOSUUEDET
NORJA (NOR)	YHTEYSTIETOJA EI OLE TOIMITETTU; talletusvakuuden antajan on oltava säästö- tai liikepankki, vakuutusyhtiö tai ETA-maassa toimiva rahoituslaitos.	- 200 000 Norjan kruunua (24 000 euroa) sijoittajaa kohden - enintään 25 miljoonaa Norjan kruunua (3 miljoonaa euroa) sijoituspalveluyritystä kohden.	Jotkin sijoittamista ammattinaan harjoittavat sijoittajat (sijoituspalveluyritykset, pankit, vakuutusyritykset ja yhteissijoitusyritykset) jätetään suojan ulkopuolelle. Rahanpesuun tai muihin rikoksiin liittyvät saatavat jätetään suojan ulkopuolelle.	Vakuussopimuksen osapuolet voivat sopia maksuista vakuuksenantajan kanssa. Tapauksista, joissa vakuuksenantajalla on liian vähän varoja, ei ole annettu säännöksiä.